

[Aksel Larsen.]

der den nede eller gaar ligefrem til en Destruktionspolitik, til en Ødelæggelse af de Levnedsmidler, der var Brug for.

Navnlig det sidste er virkelig typisk for det kapitalistiske Samfund eller for de kapitalistiske Samfund, hvortil Danmark nu en Gang hører. Den russiske Forfatter Ilja Ehrenburg har gjort en Rundrejse gennem Europas kapitalistiske Lande. Han har bl. a. besøgt Holland og Danmark, og i „Das neue Tagebuch“ gør han Resultatet af sine Iagttagelser op. Han ser, at man i Holland i Haab om at kunne tjene noget paa Hvededyrkning har udtørret Zuidersøen eller Dele af den og givet sig til at dyrke Hvede, at Landbrugskrisen har gjort, at Hveden ikke kan bruges til Menneskeføde, man faar i alt Fald ikke nok for den, men saa spørger man ikke, om Mennesker er sultne, men man beslutter at bruge denne Hvede til at opføde Kreaturer med. Endvidere bemærker Ilja Ehrenburg, at i Danmark har man for mange Kreaturer — det vil sige, om man har for mange, anser han for tvivlsomt, men man kan ikke afsætte dem til tilstrækkelig lønnende Priser, og saa foretrækker man at lade dem vandre i Destruktionskedlen og forvandle dem til Sæbe, Benmel eller andre Ting, eller man behandler dem som i Nakskov i en særlig Maskine, hvor de presses til Foderkager, hvormed der igen kan opfodres Svin.

Nu er det saadan, at der er for mange Svin i Danmark, Flæskepriserne er tilstrækkelig høje til Trods for den store Overflod af Svin, men naturligvis kan det Tidspunkt forudses, da Reguleringsforanstaltningerne ikke er tilstrækkelige, men man for at holde Flæskepriserne paa den Højde, de er bragt op paa, maa gaa til en Indskrænkning af Svinene eller lade dem gaa i Destruktionskedlen, hvor man saa passende kan forvandle dem til Gødning, og denne Gødning kan man saa køre ud paa Hvedemarkerne, saa Hveden kan gro godt og blive puttet i Kreaturerne og disse igen i Svinene. Saa har man et Kredsløb, som er det bedste Bevis paa, at det kapitalistiske Samfund ikke alene, som vi ofte har sagt, er bundraaddent, men har spillet Falit.

Der er Rigdomme nok. Der er ingen Grænser for, hvad Jorden kan give, der er Naturprodukter i Massevis, der er Maskiner

og Fabrikker til at bearbejde dem, der er arbejdsløse Næver i Danmark i Hundredtusindvis, i Verden i Millionvis; men Kapitalismen forhindrer i Danmark som i de øvrige kapitalistiske Lande denne Arbejds-kraft og disse tekniske Produktionsmidler i at komme til at bearbejde Naturens Rigdomme, saa vi atter kan komme til, at der bliver tilstrækkeligt til alle.

Og medens dette er saa at sige det økonomiske Verdensbillede i Kapitalismens Verden, vokser de internationale Spændinger. Militarismen hæver sit Hoved frækkere og frækkere overalt, Rustningerne tager til, Krigsfaren er en Aktualitet, og sidst i Tyskland er det lykkedes Fascismen at tage Magten for dels at gennemtvinge en haardhændet Undertrykkelse af den arbejdende Befolkning og dels yderligere at drive Verden hen imod det væbnede Sammenstød. Aarsagen til disse Tilstande ligger i selve det kapitalistiske System og fjernes ikke, før dette er fjernet.

Men netop under disse Tilstande har Regering og Rigsdag i Danmark i det forløbne Aar drevet en Krisepolitik, der naturligvis, som det sømmer sig for en kapitalistisk Regering og en kapitalistisk Rigsdag, tjener Kapitalens Interesser og rammer den arbejdende Befolkning. Af økonomiske Kriseforholdsregler er der væsentlig gennemført een Slags, nemlig Prisstigningsforholdsregler. Jeg maa bekende, at jeg faktisk kun kender een af Regeringens økonomiske Kriseforholdsregler, der ikke direkte tilsigtede at sætte Priserne op, men som utvivlsomt alligevel indirekte maatte virke i samme Retning; det er Akkordlovgivningen, hvorved man paa Landhaandværkernes og de handlendes Bekostning har befriet Landboerne for en Del af deres Gæld for at sætte dem bedre i Stand til at betale deres Terminsydelser. Men ellers er det ligegyldigt, hvilken Lov vi kigger paa, hvilken Forholdsregel vi tager for Øje, saa tager den direkte Sigte paa at forhøje Priserne. Kronenedskæringen og hele Valutapolitikken og Valutacentralpolitikken er en saadan Forholdsregel. Det er noget, som Regeringen og dens Repræsentanter er udmærket kendt med, fordi de under selve Valgkampen i Fjor, da de hos Vælgerne søgte Mandat til at fortsætte Regeringsforretningerne, forudsagde, at en Kronenedskæring netop vilde virke prisfor-